

anden, og det ville de komme til, naar vi vedtage mit Ændringsforslag. Saa kan Kjøbenhavn sætte en frederiksbergsk Beboer, der tilflytter Kjøbenhavn, i Skat i den første efter Flytningen følgende Maaned, og Frederiksberg kan gøre det samme over for Kjøbenhavn. Der bør efter min Mening ikke røres ved dette Forhold, uagtet det er en abnorm og ganske urimelig Ret, man ved Loven af 1ste April 1887 har givet Kjøbenhavn fremfor Landets andre Kommuner, og uagtet noget kunde tale for, at man ikke begik denne Uret om igen. Men der er og vil blive megen Grund til Klage og Misnøje overalt i Landets Købstæder og Landkommuner, hvis man giver Frederiksberg den samme rent eksorbitante Stilling i saa Henseende, som Kjøbenhavn nu har, Retten til at forlange sig udleveret en Del af det Skattebeløb, som en til Frederiksberg flyttende Beboer er pligtig til at udrede til den Kommune, hvorfra han flyttes. Jeg skal illustrere det ved et Eksempel, som alle ærede Medlemmer ville erkende er ret rimeligt og træffende. Vi vide jo, at en stor Mængde af Landets forhenværende Embedsmænd, navnlig gejstlige, søge efter deres Afskedigelse til Frederiksberg og tage Bolig der for Fremtiden. En saadan Landsbypræst, der f. Eks. har fra- traadt sit Embede i Sommerens Løb og ved Oktober Flyttedag flytter til Frederiksberg, er pligtig til at udrede Skat paa Formue og Lejlighed for hele det Kvartal, hvori han flytter. Det er Landkommunallovens Ord. Men naar han flytter til Frederiksberg til Oktober Flyttedag, har Frederiksberg lovlig Ret til at sætte ham i Skat fra 1ste November at regne. Der sker da et af to. Enten maa han baade yde Skat til den Kommune, hvorfra han kom, og til Frederiksberg, hvortil han flytter, for de to Maaneder af Landkommunallovens Skatteaar, November og December, eller Landkommunen skal afgive mindst Halvdelen. Det er den Maade, hvor man almindelig afregner med Kjøbenhavn, fordi man maa bøje sig for den urimelige Ret, som Kjøbenhavn har. Man regner altsaa paa den Maade, at Halvdelen tilfalder hver af Kommunerne; men der er ikke Spor af Rimelighed i, at Landets henved 1100 Kommuner, som alle uden Undtagelse kunne komme i det Tilfælde, at en af deres Skatteydere flytter til Frederiksberg i Oktober, skulle afgive en Del af den dem lovlige tilkommende Skat til Frederiksberg; det er jo ganske urimeligt, ligesom det er urimeligt, at en

Mand, fordi han maaske uden at vide noget om dette — man kan ikke forlange, han skal kende disse Bestemmelser — flytter til Frederiksberg paa en saadan Tid, bliver pligtig at betale Kommuneskat to Steder paa een Gang. Det er det, jeg har taget Sigte paa at ændre, og det skulde forbavse mig meget, om nogen af Tingets Medlemmer kunde have noget imod at handle retfærdig mod samtlige Landets Kommuner uden at være paa nogen som helst Maade uretfærdig mod Frederiksberg; thi jeg gentager, at der er ikke sigtet paa at gøre Frederiksberg nogen som helst Skade, men kun paa, at Frederiksberg ikke skulde have større Ret end alle andre Kommuner i Landet. Jeg vil derfor meget anbefale mit Ændringsforslag, og jeg vil haabe, at den ærede Minister kan tiltræde det, idet der derved gøres Ret og Skel til alle Sider.

P. Andersen: Jeg vil ogsaa tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Det ærede Medlem gav en saa udmærket Motivering af sit Ændringsforslag, at det forekommer mig, at alle ærede Medlemmer kunne være med til at stemme derfor. Det Lovforslag, hvortil denne Ændring er stillet, er et ganske mærkværdigt Lovforslag. Den Lov, i hvilken der er Tale om at gøre Forandring, hedder jo „Midlertidig Lov af 29de December 1857 angaaende Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse“. Nu synes jeg nok, man kan være enig om, at en midlertidig Lov, som er over 40 Aar gammel, og det navnlig en Lov, som angaar et Sogns økonomiske og kommunale Bestyrelse, maa være en antikveret Lov, som kunde trænge til Forandringer og Forbedringer. Men vist er det, at dette lille Lovforslag kun er at betragte som en Lap paa den midlertidige Lov af 29de December 1857, og hvis dette Ændringsforslag ikke bliver vedtaget, tror jeg ogsaa, man kan være enig om, at denne Lap vil blive en generende Lap paa den gamle Klædning. Den gamle midlertidige Lov har jo saadanne mærkværdige Bestemmelser som § 17, hvori det hedder: „Kommunalbestyrelsen har betimelig at forfatte et Overslag over Kommunens rimelige Udgifter for det følgende Aar.“ Jeg synes nok, at en saadan Sprogbrug i en Kommunallov er noget antikveret, saa meget mere som der ikke med et Ord udtales noget om, fra hvilken Tid dette Overslag skal gælde, om det er